

en kaotisk Opløsning af Arbejdernes Hjem. Men de højere Klassers Kvinders Deltagelse i Erhverv vil bidrage til, at alle de Foranstaltninger, der er nødvendige til at om-danne Hjemmet og føre det tilbage fra Kaos til Sundhed, bliver iværksat. Hvis de højere stillede erhvervende Kvinder virkelig lærer at forstaa den Revolution, hvori de er kommet!

Marie Hjelmér: Hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, vil Danmark kunne rose sig af igen paa et bestemt Om-raade at være Foregangsland. Vi har været det med Andels-, med Højskole-, med Hus-mandsbevægelsen, og man vil atter her om dette kunne sige: I Danmark er der Frihed og Adgang for Individet til at udvikle sig, uden at Hensynet til Race, Køn, Stand eller lignende rejser sig som en Fordom.

Det er et usædvanligt Held, som dan-ske Kvinder i Modsætning til andre Landes Kvinder har haft i deres Stræben efter at modtage borgerlige og politiske Rettigheder paa samme Betingelser som Mænd. Det skyldes vistnok for en Del Kvindernes kloge og maadeholdende Fremgangsmaade, der lod dem søge ind til Mændenes Arbejds-pladser for der at vise, hvad de duede til, før de fremkom med Krav om borgerlige og politiske Rettigheder. Men fuldt saa meget skyldes dette Held ogsaa den Hjælp, som vi har haft hos danske Mænd. Lige fra Begyndelsen af Kvindernes Frigørelses-trang, der jo ligger saa langt tilbage som ca. 60 Aar, har vi bestandig i vore Rækker fundet begavede og varmtfølende Mænd, som har støttet os i vort Arbejde fremad, og disse Mænds uegennyttige Hjælp glemmer vi Kvinder ikke. Vi sender nu, da vi, hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, atter lægger en Milepæl bag os, en taknemmelig Tanke til disse vore mandlige Hjælpere. En af de mest trofaste befinder sig ogsaa i Dag i vor Midte i dette Ting, det 16de landstings-valgte Medlem (Trier).

Paa Grund af dette harmoniske, jeg kan sige kammeratlige Forhold mellem Mænd og Kvinder er da Udviklingen skredet frem, og vi opnaaede i 1915 poli-tisk Valgret og Valgbarhed, uden at man i det mindste i de sidste 15—20 Aar har mærket noget til den Bitterhed, til den utiltalende Selvstændighedstrang, der bl. a. i England har givet sig ubehagelige Ytrin-ger. Men med Opnaaelsen af den politiske Valgret havde vi jo ikke naaet den fulde Ligestilling med Mændene. Det Lovfor-slag, som nu bliver behandlet i Folketin-

get om det ægteskabelige Forhold, vil for-haabentlig afhjælpe de familieretlige Mang-ler, vi har lidt under; og indtil det fore-liggende Lovforslags Fremkomst manglede Kvinderne Adkomst til at benytte de Eksaminer, som de forlængst havde faaet Adgang til at tage. Det var selvfølgelig en stor Tilfredsstillelse for Kvinderne, da de i 1875 fik Universitetets Døre aabnet, men de fleste af de Embeder, som de paa-gældende tagne Eksaminer burde have aabnet dem Adgang til, forblev lukkede for dem. Der er noget højst nedslaaende i dette at staa foran lukkede Døre og al-drig at kunne naa de højeste Maal, og vi Kvinder har i høj Grad følt det som no-get uretfærdigt, at der var gjort denne Forskel paa de to Køn. Det foreliggende Lovforslag tilsigter at aabne Adgang for Kvinderne til alle Embeder i Staten, og man tænker jo her hovedsagelig paa de overordnede Stillinger i Ministeriet, Rek-tor- og Dommerstillinger, Politimester- og Præsteembeder.

Den Modstand, som Kvindernes even-tuelle Adgang til de kirkelige Embeder har vakt i de konservative Lejre, er mig ganske ufattelig. Jeg tænker mindre paa en enkelt Folketingsmands altid udsøgte Haan mod Kvinderne, og heller ikke læg-ger jeg videre Vægt paa en andens reak-tionære Konservatisme, men jeg tænker paa den almindelige Mangel paa Tilslut-ning, som Tanken synes at have i konser-vative Kredse Landet over. Og dog burde man vel ikke undre sig herover, thi hvis der ikke fra den Side blev rejst Modstand mod Reformen, var man vel overhovedet ikke konservativ. Vi har set det samme saa mange Gange før. Da Universitetet aabnedes for Kvinderne, hed det sig, at nu vilde det tabe sin Anseelse, og da Kvinderne bad om den politiske Valgret, gjorde man gældende, at nu vilde Hjem-mene ødelægges og Mænd og Børn for-sømmes, men intet af dette er sket eller vil ske. Det nye kommer, og der er intet, som kan standse det, thi det kommer i Kraft af Livet, og Livet er i sig selv Ud-vikling og Fremskridt. Hos alle frisindede Mennesker har da ogsaa dette Lovforslag vakt Glæde, og ikke mindst hos de Kvin-der, der er saa vaagne, at de forstaaer, hvad det betyder at komme i Besiddelse af en Menneskerettighed til. Fra vor Side forstaaer vi da heller ikke, at man kan se noget som helst revolutionerende i Lovforslaget. Det forekommer i det mind-ste mig, at det var et langt mere epoke-gørende Skridt, man foretog; da man gav